STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH W PARAFII

Parafia Rzymskokatolicka

pw. Świętej Trójcy

w Ząbkach

15.08.2024 r.

SPIS TREŚCI

WSTĘP 3

SŁOWNIK POJĘĆ 4

STANDARD 1 - STWORZENIE I ZACHOWANIE BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA W PARAFII. 6

STANDARD 2 - WERYFIKACJA, DELEGOWANIE I EDUKACJA KAPŁANÓW, OSÓB KONSEKROWANYCH I ŚWIECKICH PRACUJĄCYCH Z DZIEĆMI I Z OSOBAMI BEZBRONNYMI W PARAFII 8

STANDARD 3 - SPOSÓB REAGOWANIA NA OSKARŻENIA LUB NIEWŁAŚCIWE ZACHOWANIA 12

STANDARD 4 - ZAPEWNIENIE OPIEKI I WSPARCIA OSOBOM SKRZYWDZONYM 13

STANDARD 5 - SPOSÓB POSTĘPOWANIA Z OSKARŻONYMI O WYKORZYSTANIE SEKSUALNE I PRZEMOC 15

STANDARD 6 - ZASADY CHRONIĄCE W OBSZARZE PARAFIALNYM 16

STANDARD 7 - EDUKACJA DZIECI ORAZ OSÓB BEZBRONNYCH W OCHRONIE SWOICH GRANIC 23

STANDARD 8 - SZKOLENIE I STAŁE WSPARCIE DLA OSÓB ZAJMUJĄCYCH SIĘ PROFILAKTYKĄ 24

STANDARD 9 - ZAPEWNIENIE JAKOŚCI I CIĄGŁOŚCI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE PREWENCJI 27

WSTĘP

Niniejsze „Standardy Ochrony Małoletnich w Parafii" są spełnieniem obowiązku, który nakłada polskie prawo (Ustawa z dnia 28.07.2023r. o zmianie Ustawy Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. 2023 poz. 1606) m.in. na organizatorów rozwoju duchowego małoletnich i opieki nad nimi oraz osoby dopuszczone do takiej działalności z małoletnimi.

Parafia jako część Kościoła lokalnego funkcjonuje przede wszystkim, aby wierni katolicy określonego terenu otrzymywali w jej ramach pomoc duchową, służącą ich duchowemu rozwojowi.

Niniejsze Standardy Ochrony Małoletnich są konkretyzacją prawa państwowego i mają za zadanie pomóc w tym, co jest przed wszystkim obowiązkiem moralnym ludzi wierzących.

Proboszcz Parafii: ks. Dariusz Korbik

Osoba zaufana: pan Damian Żochowski,

☎ tel: 726 184 656,

✉ email: wsparcie.swtrojca_zabki@op.pl

SŁOWNIK POJĘĆ

Animator – osoba dorosła lub małoletnia, prowadząca bieżącą formację duchową grupy parafialnej w ramach duszpasterstwa parafialnego.

Duchowny – osoba wyświęcona przez biskupa do posługi duszpasterskiej (biskup, prezbiter/kapłan/ksiądz, diakon).

Grupa parafialna – część członków parafii zgrupowanych ze względu na jednakową formację, wspólny cel, własną duchowość, posiadająca swojego opiekuna i animatorów.

Opiekun grupy – duchowny czuwający nad prawidłową formacją grupy parafialnej.

Parafia – wspólnota wiernych na danym terenie pod przewodnictwem proboszcza, ustanowiona i podległa biskupowi diecezjalnemu.

Personel parafialny – osoby świeckie spełniające różne funkcje w bieżącej organizacji parafii (bez względu na rodzaj zatrudnienia i wynagrodzenie). Są to m.in. kościelny, organista, gospodyni na plebani, osoba sprzątająca, itp.

Plebania – część pomieszczeń parafialnych przeznaczona dla codziennego funkcjonowania duchownych.

Pomieszczenia duszpasterskie – pomieszczenia, w których odbywają się spotkania grup duszpasterskich i duchownych ze świeckimi w ramach duszpasterstwa, a także pomieszczenia służące kultowi Bożemu i załatwianiu spraw biurowych.

Proboszcz – kapłan mianowany przez biskupa diecezjalnego odpowiedzialny za prowadzenie parafii.

Przemoc - przemoc to intencjonalne działanie lub zaniechanie jednej osoby wobec drugiej, które wykorzystując przewagę sił narusza prawa i dobra osobiste jednostki, powodując cierpienia i szkody fizyczne bądź psychiczne.

Wikariusz – ksiądz mianowany przez biskupa diecezjalnego do zwyczajnej pomocy proboszczowi w duszpasterstwie parafialnym.

Wyjazd parafialny – wszystkie formy zorganizowanych przez parafię wyjazdów dla parafian, wyjść, pielgrzymek. Mogą w nich uczestniczyć osoby spoza parafii.

Zakrystia – pomieszczenie lub zespół pomieszczeń służących przygotowaniu i przebiegowi nabożeństw kościelnych.

STANDARD 1 - STWORZENIE I ZACHOWANIE BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA W PARAFII.

W Parafii został opracowany i wprowadzony w życie wewnętrzny dokument, w którym zawarta jest polityka ochrony przebywających tam dzieci i osób dorosłych zgodnie z obowiązującymi standardami wyznaczonymi zarówno przez dokumenty państwowe (Ustawę o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz innych ustaw z dn. 28 lipca 2023 r. – tzw. „Ustawa Kamilka"), jak i wskazania wynikające z Wytycznych Kościoła Katolickiego w Polsce.

1) W Parafii działa Zespół ds. Prewencji oraz wyznaczona jest tzw. osoba zaufania.
2) Standardy ochrony są dostępne w Parafii i podane do publicznej wiadomości (na stronie internetowej oraz wywieszone np. w gablocie parafialnej).
3) Polityka ochrony dotyczy szczegółowych zasad bezpieczeństwa i sposobów ochrony przebywających tam dzieci, czyli:
   a) rekrutacji personelu i osób zaangażowanych duszpastersko w Parafii;
   b) bezpiecznych relacji pomiędzy duchownymi, dorosłymi zatrudnionymi i pomagającymi duszpastersko w parafii a małoletnimi;
   c) bezpiecznych relacji pomiędzy rówieśnikami;
   d) bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych;
   e) zasady ochrony wizerunku i danych osobowych;
   f) sposobu reagowania w parafii na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy fizycznej, psychicznej czy seksualnej i zasad prowadzenia rejestru interwencji;
   g) pomocy osobom pokrzywdzonym;

h) standardy ochrony są dostępne w parafii i podane do publicznej wiadomości (na stronie internetowej).

STANDARD 2 - WERYFIKACJA, DELEGOWANIE I EDUKACJA KAPŁANÓW, OSÓB KONSEKROWANYCH I ŚWIECKICH PRACUJĄCYCH Z DZIEĆMI I Z OSOBAMI BEZBRONNYMI W PARAFII

Obowiązki proboszcza:

1) Do obowiązków proboszcza należy wdrażanie w życie standardów ochrony przed przemocą.
2) Personalnie proboszcz parafii ponosi odpowiedzialność za niezastosowanie się do standardów.
3) Proboszcz uzyskuje z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym dane każdej osobie zaangażowanej w Parafii i mającej kontakt z dziećmi w obszarze związanym z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad dziećmi. W przypadku osób mających krótkotrwały kontakt z dzieci na terenie Parafii uzyskanie takiej informacji jest zalecane, ale nie stanowi obowiązku prawnego. W takim przypadku należy najpierw uzyskać zgodę osoby objętej takim sprawdzeniem.
4) Dodatkowo, przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do działalności (np. wolontariackiej) związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad nimi proboszcz ma obowiązek uzyskania od tej osoby informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX Kodeksu karnego (skrót: k.k.)

(przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu) i rozdziale XXV Kodeksu karnego (przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości) oraz w zakresie art. 189a k.k. (handel ludźmi), art. 207 k.k. (znęcanie się nad osobą najbliższą lub pozostającą w stosunku zależności) oraz w ustawie z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939).

5) Proboszcz parafii powołuje osobę lub Zespół ds. Prewencji (należy do niego również osoba zaufana). Wskazane jest, aby były to cieszące się zaufaniem osoby świeckie, odpowiednio przeszkolone i kompetentne, które będą wiedziały, jakie działania w danej sytuacji są stosowne i konieczne. Osoby te ściśle współpracują z proboszczem miejsca, który personalnie ponosi odpowiedzialność za wdrażanie i przestrzeganie standardów oraz za działania interwencyjne. Współpracują również z osobami odpowiedzialnymi w diecezji/zgromadzeniu za prewencję, jak również z delegatem/delegatką ds. ochrony dzieci i młodzieży. Nie mogą być to osoby uwikłane w lojalność środowiskową lub w konflikt interesów. Odpowiadają za wprowadzenie standardów oraz uczestniczą w szkoleniach zgodnie z zasadami wskazanymi przez diecezję, do której Parafia należy (każda parafialna grupa duszpasterska może mieć wyznaczoną do tego celu konkretną osobę).
6) Proboszcz parafii powołuje osobę zaufaną, do której należy przyjmowanie zgłoszeń dotyczących nierespektowania standardów. Osoba zaufana nie może na własną rękę podejmować działań służących wyjaśnieniu podejrzeń i zarzutów lub weryfikacji zgłaszanych faktów. Obowiązuje ją zasada poufności. Powinna to być osoba faktycznie budząca

zaufanie, posiadająca dw. kompetencje miękkie, predysponujące ją do kontaktu z osobami skrzywdzonymi.

7) Osobą odpowiedzialną bezpośrednio za interwencję w przypadku zaistnienia przemocy jest zarządca placówki, czyli proboszcz parafii. Powinien czynić to we współpracy z wymienionymi wyżej kompetentnymi osobami.
8) Wszelka działalność dotycząca ochrony oraz interwencji i pomocy musi być dokumentowana. Wpisów w rejestrze zdarzeń dokonują osoby bezpośrednio zaangażowane w daną aktywność (zazwyczaj osoba zaufana lub osoba odpowiedzialna za interwencję), ale za bezpieczne przechowywanie notatek odpowiedzialny jest proboszcz. Rejestr prowadzi się zgodnie z zasadami ochrony danych wrażliwych.

Obowiązki duszpasterzy dzieci:

2) Duszpasterze dzieci powinni:
   a) czuwać nad własną dojrzałością emocjonalną, psychiczną i duchową;
   b) starać się o dobór żywo wierzących, rzetelnych, zweryfikowanych i odpowiednio przeszkolonych osób do pełnienia funkcji animatorów, wychowawców itd.;
   c) wspierać dzieci w ich rozwoju ku dojrzałości;
   d) dbać o respektowanie zasad kultury (wobec dzieci i między nimi);
   e) czuwać nad równym traktowaniem wszystkich dzieci, z uwzględnieniem ich szczególnych potrzeb i osobistych uwarunkowań;
   f) dbać o przestrzeganie prawa do nienaruszalności cielesnej i prywatności;

g) organizować działania duszpasterskie w miejscach bezpiecznych;
h) utrzymywać możliwie żywy i transparentny kontakt z rodzicami dzieci;
i) dbać o przestrzeganie zasad prywatności i ochrony wizerunku oraz danych osobowych dzieci.

STANDARD 3 - SPOSÓB REAGOWANIA NA OSKARŻENIA LUB NIEWŁAŚCIWE ZACHOWANIA

1) W przypadkach przemocy fizycznej bądź seksualnej, gdy sprawcą jest osoba dorosła lub dziecko, należy zgłosić ten fakt zgodnie z prawem do organów ścigania lub/ oraz do delegata właściwej instytucji kościelnej.
2) Gdy sprawa dotyczy niewłaściwego zachowania osób świeckich zatrudnionych w Parafii bądź wolontariuszy, sprawę należy zbadać i podjąć adekwatne kroki w zależności od tego, czego dotyczyło to zachowanie. Każdorazowo należy podjąć z tą osobą rozmowę i jeśli zajdzie taka potrzeba, to okresowo lub stale wycofać ją z pracy duszpasterskiej.
3) Jeśli niewłaściwe zachowanie dotyczy dziecka, należy o tym zawiadomić jego rodziców i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.
4) Jeśli sprawa dotyczy niewłaściwych zachowań dzieci wobec siebie nawzajem, należy niezwłocznie zawiadomić rodziców dzieci i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.
5) Osoba odpowiedzialna za przyjmowanie zgłoszeń współpracuje z proboszczem i delegatem diecezjalnym i/lub zakonnym.
6) Każda informacja o niewłaściwym zachowaniu powinna być traktowana poważnie, gdyż jest działaniem prewencyjnym.
7) Jeśli jakakolwiek osoba dorosła zaangażowana w pracę duszpasterską w parafii dowie się od dziecka, że doświadcza ono przemocy, automatycznie ma obowiązek zastosowania się do art. 304 Kodeksu postępowania karnego mówiącego o tym, że każdy, kto dowie się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

STANDARD 4 - ZAPEWNIENIE OPIEKI I WSPARCIA OSOBOM SKRZYWDZONYM

1) Każda osoba, która mówi o doświadczanej przez siebie krzywdzie, winna zostać przyjęta z szacunkiem i uważnie wysłuchana.
2) Osoba skrzywdzona powinna otrzymać informację o możliwych formach pomocy, z której może skorzystać na terenie Parafii lub poza nią.
3) W sytuacji, gdy osoba wskazana jako sprawca jest kapłanem lub inną osobą zaangażowaną w Parafii, należy jak najszybciej zapewnić bezpieczeństwo osobie skrzywdzonej (np. przez niedopuszczanie do niej osoby wskazanej lub podejrzanej o krzywdę). Następnie należy udzielić jej pomocy, jakiej potrzebuje. Osoby poszkodowane nie powinny być obarczane kosztami udzielanej im pomocy.
4) Troska duszpasterska wobec osoby skrzywdzonej i jej bliskich polega przede wszystkim na życzliwym wysłuchaniu i pomocy w odbudowaniu jej więzi z Bogiem i zaufania do Kościoła. Organizowana jest w porozumieniu z diecezjalnym duszpasterzem pomocy duchowej osobom skrzywdzonym.
5) Jeśli osoba skrzywdzona należała do jakiejś grupy parafialnej, również inni uczestnicy tej grupy powinni otrzymać pomoc duszpasterską i ewentualnie psychologiczną.
6) Jeśli osobą skrzywdzoną jest dziecko, pomoc powinna otrzymać również jego rodzina.
7) Parafianie powinni być we właściwy sposób poinformowani o tym, co się wydarzyło oraz otrzymać stosowną pomoc. Należy przy tym zachować zasadę ochrony dobrego imienia osoby skrzywdzonej.
8) Jeśli zgłoszenie dotyczy przestępstwa określonego w prawie karnym i/lub kanonicznym, osoba przyjmująca zgłoszenie

postępuje zgodnie z procedurami zawartymi w Wytycznych KEP.

9) Jeśli zgłoszenie dotyczy innej krzywdy, czy niewłaściwego zachowania, osoba zgłaszająca otrzymuje informację o podjętych w sprawie krokach.
10) Wszelkie działania i uzyskane informacje objęte są zasadą poufności, ale osoby skrzywdzonej nie wolno zobowiązywać do zachowania tajemnicy.

STANDARD 5 - SPOSÓB POSTĘPOWANIA Z OSKARŻONYMI O WYKORZYSTANIE SEKSUALNE I PRZEMOC

1) Do Parafii mogą należeć osoby, które są oskarżone o różne przestępstwa bądź mają wyrok w zawieszeniu, lub też wróciły do środowiska po odbytym wyroku. Nie powinny one pracować z dziećmi, natomiast powinny zostać objęte pomocą duszpasterską.
2) W sytuacji, gdy oskarżonym jest dziecko, należy współpracować z jego rodzicami lub opiekunami prawnymi w takim zakresie, w jakim jest to możliwe i potrzebne. Ich również dobrze jest otoczyć opieką duszpasterską.
3) W sytuacji, gdy osobą oskarżoną jest kapłan lub osoba konsekrowana, należy zastosować się do wskazań uzyskanych od biskupa miejsca lub przełożonych. Wobec takiej osoby powzięte zostają kroki przewidziane przez Wytyczne KEP.
4) Gdy osobą oskarżoną jest świecki pracownik lub wolontariusz parafialny, należy odsunąć taką osobę od podejmowanej pracy na czas wyjaśnienia sprawy lub do czasu decyzji prokuratury oraz objąć ją opieką duszpasterską.
5) W procesie wyjaśniania sprawy oraz w podawaniu informacji należy również zadbać o zachowanie ochrony dobrego imienia domniemanego sprawcy.
6) W przypadku zaistnienia fałszywego oskarżenia, jeśli zarzuty nie zostaną potwierdzone, a oskarżenie znane było osobom postronnym, należy przekazać im informację o niewinności oskarżonego w formie komunikatu biskupa miejsca lub delegata.

STANDARD 6 - ZASADY CHRONIĄCE W OBSZARZE PARAFIALNYM

6.1. Zasady chroniące dotyczące dzieci (granice zachowań)

Dzieckiem jest osoba, która nie ukończyła 18 roku życia. Wszelkie oddziaływanie wychowawcze zawsze musi się dokonywać z poszanowaniem woli rodziców bądź prawnych opiekunów.

Wprawdzie niemożliwe jest stworzenie wyczerpującej listy zachowań niepożądanych, ani też wskazanie precyzyjnych granic wszystkich zachowań, należy jednak kierować się poniższymi wskazówkami oraz roztropnością i wrażliwością ewangeliczną. Zasady te dotyczą nie tylko relacji dorosły – dziecko, ale również relacji pomiędzy dziećmi.

6.1.1. Zasady chroniące w kontakcie bezpośrednim

a) wszystkie spotkania z dziećmi na terenie parafii powinny być organizowane w miejscach oficjalnych, ogólnodostępnych i do tego przygotowanych;
b) nie można przebywać z dzieckiem sam na sam w warunkach odizolowanych. Jeżeli dobro dziecka wymaga indywidualnego spotkania, nie może się ono odbywać w sekrecie (zalecane powiadomienie rodziców lub przełożonego) i w warunkach odizolowanych. Osoba przeprowadzająca spotkanie powinna zatroszczyć się o transparentność (np. przeszklone lub uchylone drzwi pomieszczenia, które nie mogą być zamknięte na klucz, obecność innych osób w bezpośrednim pobliżu,

powiadomienie innych osób o spotkaniu itp.). Indywidualnych spotkań z dziećmi nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Spotkania takie nie powinny odbywać się w późnych godzinach wieczornych (po godz. 20.00 lub nocą);

c) dzieci nie mogą przebywać w parafialnych pomieszczeniach mieszkalnych bez opieki rodzica lub opiekuna prawnego. Nie powinny też towarzyszyć duszpasterzom w miejscach lub w sprawach niezwiązanych ze sprawowaniem posługi lub formacją;
d) dzieci powinny zawsze pozostawać pod opieką osoby dorosłej. Podczas pełnienia funkcji wychowawczych opiekunowie nie mogą pozostawać pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych ani przyjmować ich w obecności dzieci;
e) dzieci na terenie parafii nie mogą przebywać pod wyłączną opieką innego dziecka, chyba że inaczej stanowią regulaminy religijnych ruchów duszpasterstwa pozaparafialnego, Ruchu Światło-Życie, KSM, w tym wypadku stosuje się standardy opracowane przez te grupy. Osoby te powinny być odpowiednio uformowane, przygotowane i pełnić posługę pod okiem dorosłych;
f) zakazuje się przewożenia dzieci prywatnymi samochodami, zwłaszcza w pojedynkę, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów prawnych;
g) niestosowne jest skracanie dystansu przez przechodzenie na „ty" osoby dorosłej z dzieckiem;
h) w prywatne życie dziecka wolno ingerować tylko w takim wymiarze, w jakim wymaga tego konkretny problem;
i) w przypadku konieczności podjęcia rozmów na temat seksualności należy wykazać się delikatnością i roztropnie

rozeznać, czy takiej rozmowy nie powinien przeprowadzić specjalista;

j) w obecności dzieci nie wolno wypowiadać treści i żartów o podtekście seksualnym. Zabronione jest prezentowanie dzieciom treści obscenicznych, erotycznych, pornograficznych lub mających podtekst seksualny, zawierających sceny brutalnej przemocy bądź nieodpowiednich do wieku i wrażliwości odbiorców w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia;
k) niedozwolone jest stosowanie przemocy fizycznej oraz psychicznej, takiej jak: poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, dokuczanie, szykanowanie, znęcanie się, zarówno w bezpośrednich kontaktach, jak i za pośrednictwem mediów społecznościowych;
l) Niedopuszczalne są wszelkiego rodzaju nadużycia duchowe (w obszarze spowiedzi, poradnictwa itp.);
m) każdy przypadek przemocy fizycznej, psychicznej (emocjonalnej) czy seksualnej pomiędzy dziećmi wymaga natychmiastowej reakcji ze strony opiekunów;
n) nie wolno dotykać dzieci wbrew ich woli ani w sposób nieadekwatny do relacji duszpasterskich lub wychowawczych.

6.1.2. Zachowania niedozwolone:

a) wszelkie formy okazywania niechcianej czułości;
b) dotykanie piersi, pośladków, genitaliów i ich okolic (choćby przez bieliznę lub odzież);
c) pocałunki;
d) mocne i zamykające uściski, uniemożliwiające przerwanie kontaktu;

e) klepanie po pośladkach, udach, kolanach, głowie;
f) łaskotanie lub mocowanie się w dużej bliskości cielesnej;
g) masaże;
h) sadzanie na kolanach;
i) kładzenie się lub spanie obok;
j) ocieranie się;
k) seksualizacja i seksizm;
l) różne formy poniżania oraz mobbing;
m) używanie wulgaryzmów;
n) nie wolno robić zdjęć dzieciom lub je filmować bez ich zgody. Nie wolno upubliczniać zdjęć, filmów z udziałem dzieci bez pisemnej zgody ich rodziców lub opiekunów prawnych, z wyjątkiem zdjęć dużych grup w miejscach publicznych w związku z informowaniem o wydarzeniach;
o) zabrania się częstowania dzieci tytoniem, alkoholem i innymi substancjami psychoaktywnymi, posiadania środków niedozwolonych przez prawo. Nie wolno również tolerować ich posiadania oraz zażywania przez dzieci.

6.1.3. Zachowania właściwe w naszym kręgu kulturowym:

a) uścisk dłoni lub delikatne objęcie, przytulenie, pocałunek w policzek;
b) delikatne poklepanie po ramionach lub plecach jako wyraz akceptacji wsparcia, pocieszenia;
c) dotyk ramion, rąk czy barku jako wyraz bliskości;
d) trzymanie się za ręce w czasie zabawy lub dla uspokojenia wzburzenia emocjonalnego;
e) trzymanie za ręce dzieci w czasie spaceru;

f) siadanie w pobliżu małych dzieci;
g) podnoszenie lub trzymanie na rękach dzieci do ok. 3. roku życia;
h) przytulanie i branie na kolana małych dzieci za zgodą ich rodziców i najlepiej w ich obecności.

6.1.4. Zasady ochrony dotyczące spotkań formacyjnych i wyjazdów:

Zachęca się do pełnej transparentności w organizowaniu spotkań z dziećmi. Na początku roku formacyjnego w parafii należy:

a) zapoznać rodziców lub opiekunów prawnych dzieci z harmonogramem prowadzonych spotkań;
b) zadbać o wyrażenie przez nich zgody w formie pisemnej na udział w spotkaniach;
c) ustalić zasady odbioru dzieci;
d) ustalić zasady komunikacji elektronicznej z dziećmi;
e) wszystkie formy zorganizowanego czasu, a w sposób szczególny wypoczynku dzieci powinny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
f) na wyjazdy grupowe należy uzyskać pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, po uprzednim zapoznaniu ich z ramowym planem działania i zasadami jego organizacji (regulaminem). Podczas wyjazdu rodzice lub opiekunowie prawni mają prawo do kontaktu ze swoim dzieckiem oraz z jego opiekunem;
g) podczas wyjazdów parafialnych opiekunowie nie powinni nocować w tym samym pomieszczeniu co podopieczni. W sytuacji szczególnej, wymagającej od opiekuna pozostania w nocy w pomieszczeniu z wychowankiem, powinien on o tym fakcie zawiadomić inną osobę dorosłą,

kierownika wyjazdu oraz, jeśli to możliwe, rodzica lub opiekuna prawnego wychowanka. Jeśli wyjazd przewiduje noclegi zbiorowe, organizator zawiera informację na ten temat w regulaminie. Szczególnie zadbać należy o ochronę dzieci w toaletach, łazienkach, przebieralniach czy szatniach.

6.1.5. Zasady ochrony dotyczące kontaktów przez media oraz udostępniania z Internetu:

a) niedozwolone jest korzystanie w Internecie na terenie danej placówki z treści sprzecznych z zasadami etyki i moralności chrześcijańskiej;
b) podopieczni nie powinni bez kontroli korzystać z ogólnodostępnych, a tym bardziej prywatnych komputerów ich opiekunów (świeckich i duchownych), a jeśli to czynią, to należy kontrolować czy podejmowane tam czynności i przeglądane treści nie są dla którejś ze stron niebezpieczne lub niezgodne z prawem.

6.2. Zasady chroniące dotyczące wszystkich, również dorosłych:

a) Sakrament pokuty i pojednania, a także spotkania związane z towarzyszeniem duchowym powinny odbywać się w miejscach do tego wyznaczonych (konfesjonał lub miejsce osobne, ale widoczne). Jeśli nie można zachować tej zasady (np. w czasie wakacji, pielgrzymki czy przy spowiedzi osoby chorej czy z niepełnosprawnością), należy zadbać o to, by spowiednik i penitent byli dostępni (drzwi pomieszczenia nie mogą być zamknięte na klucz) lub

widoczni dla innych osób (np. przeszklenia w drzwiach, uchylone drzwi do pomieszczenia). Niedopuszczalne jest spowiadanie lub prowadzenie rozmowy duchowe w pokojach prywatnych;

b) zaleca się, aby odwiedziny chorych (dotyczy księży oraz szafarzy i wolontariuszy) odbywały się w obecności osoby trzeciej (kogoś z rodziny, z sąsiedztwa);
c) zobowiązania i obietnice księdza, pracownika lub osoby posługującej w parafii, zwłaszcza te, za które uiszczono wynagrodzenie, powinny być udokumentowane w formie pisemnej, a kopia przekazana beneficjentowi.

STANDARD 7 - EDUKACJA DZIECI ORAZ OSÓB BEZBRONNYCH W OCHRONIE SWOICH GRANIC

Zapobieganie sytuacjom sprzyjającym wykorzystaniu odbywa się również poprzez edukację – kształtowanie świadomości dzieci. Powinny one obejmować formację dzieci do reagowania poprzez asertywne zachowanie oraz informowanie odpowiednich osób dorosłych w sytuacjach, w których są świadkami lub doświadczają od dorosłych albo innych dzieci jakiejkolwiek krzywdy (fizycznej, seksualnej, słownej, emocjonalnej itd.), takiej jak np.:

1) pozostawianie dzieci bez opieki;
2) okazywanie niechcianej czułości;
3) próby nawiązywania kontaktu w miejscach odosobnionych;
4) epatowanie nagością oraz zapraszanie, zwłaszcza indywidualnie, do miejsc takich jak np. sauna;
5) przekraczanie granic nienaruszalności cielesnej;
6) zbyt intensywne dążenie do osobistego kontaktu;
7) infantylne zachowania opiekunów;
8) prowokacja i wciąganie w sytuacje dwuznaczne;
9) prezentowanie nieodpowiednich i wulgarnych treści (zwłaszcza materiałów o charakterze erotycznym, pornograficznym, obrazujących przemoc lub w inny sposób przyczyniających się do dyskomfortu);
10) nadmierne i indywidualne obdarowywanie prezentami i inne formy faworyzowania;
11) brak empatii i wrażliwości na potrzeby dzieci;
12) proponowanie, używanie alkoholu lub środków psychoaktywnych itp. lub bycie pod ich wpływem.

STANDARD 8 - SZKOLENIE I STAŁE WSPARCIE DLA OSÓB ZAJMUJĄCYCH SIĘ PROFILAKTYKĄ

Ochrona przed krzywdzeniem wpisana jest w misję Kościoła katolickiego powierzoną mu przez Pana. Dlatego każdy – przełożony w Kościele, osoby uczestniczące w jego misji przez pracę i zaangażowanie duszpasterskie czy pracę z dziećmi i osobami bezbronnymi – powinien posiadać potrzebną wiedzę na temat ochrony dzieci i osób bezbronnych przed przemocą i dzielić się nią z rodzicami i dziećmi.

Zakres szkoleń w temacie ochrony dzieci i osób bezbronnych oraz kto je prowadzi:

1) Wszyscy pracownicy i wolontariusze w parafii otrzymują potrzebną im wiedzę o standardach przyjętych i obowiązujących w parafii – kodeksie zachowań, procedurach związanych z interwencją i zgłoszeniem. Szkolenie może prowadzić osoba odpowiedzialna w parafii za prewencję.
2) Pracownicy i wolontariusze pełniący funkcje wychowawcze lub formacyjne dodatkowo otrzymują potrzebną wiedzę dotyczącą:
   a) rodzajów przemocy (w tym przemocy rówieśniczej);
   b) rozpoznawania oznak przemocy (w tym wykorzystania seksualnego);
   c) strategii działania sprawców przemocy (w tym przemocy seksualnej);
   d) rozmowy z dzieckiem/nastolatkiem/osobą bezbronną na temat krzywdy;
   e) rozmowy z dorosłymi (gdy ktoś pracuje z grupą dorosłych) dotyczącą przemocy;
   f) zagrożeń i ochrony przed szkodliwymi treściami w Internecie;

g) innych zaleceń obowiązujących w danej placówce/miejscu.

3) Każda osoba pracująca z dziećmi i osobami bezbronnymi powinna otrzymać zaświadczenie o udziale w szkoleniu lub zostać wpisana na listę osób przeszkolonych w parafii.
4) Każda osoba pracująca z dziećmi i osobami bezbronnymi co dwa lata uczestniczy w jednodniowym szkoleniu z zakresu prewencji. Treść tych szkoleń przygotowana jest przez osobę odpowiedzialną w diecezji/zakonie za prewencję.
5) Szkolenia prowadzą odpowiednio przygotowane oraz kompetentne w dziedzinie ochrony dzieci i osób bezbronnych osoby, które są delegowane przez diecezję/ zakon do pełnienia takich zadań.
6) Osoby odpowiedzialne za prewencję w parafii poza wiedzą z pkt 1 i 2 powinny mieć także wiedzę na temat:
   a) budowania systemu prewencji zgodnego z wymogami Kościoła i ustaw państwowych (obecnie dw. „Ustawa Kamilka" i Krajowy Plan Przeciwdziałania Przestępstwom Przeciwko Wolności Seksualnej i Obyczajności na Szkodę Małoletnich na lata 2023-2026 oraz Wytyczne KEP, dokument prewencji KEP);
   b) podstawowych procedur prawnych (kanonicznych i przewidzianych przez Kodeks karny);
   c) czynników ryzyka i czynników ochronnych;
   d) funkcjonowania w środowisku lokalnym placówek pomocowych;
   e) procedur ustalonych dla danej parafii.
7) Za szkolenie tych osób odpowiada osoba odpowiedzialna za prewencję w danej diecezji/zakonie. Na szkolenie zaprasza

osoby posiadające kompetencje potwierdzone odpowiednim dokumentem.

8) Osoby odpowiedzialne za prewencję w danej parafii uczestniczą raz w roku w spotkaniu odpowiedzialnych za prewencję w danej diecezji.

STANDARD 9 - ZAPEWNIENIE JAKOŚCI I CIĄGŁOŚCI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE PREWENCJI

1) Rodzice albo opiekunowie prawni lub faktyczni oraz małoletni mogą w każdym momencie prosić proboszcza o wgląd do papierowej wersji standardów i zapytać o ich stosowanie. Standardy udostępnione są także w formie elektronicznej na stronie internetowej Parafii wraz z danymi kontaktowymi osoby zaufanej.
2) Dokument zawierający standardy ochrony dzieci i osób bezbronnych w parafii aktualizowany jest co dwa lata.
3) Ewaluacja dokumentu dokonywana jest w danej placówce przez osobę odpowiedzialną za prewencję we współpracy z proboszczem i osobami wyznaczonymi przez proboszcza, a następnie konsultowana z osobami zaangażowanymi w duszpasterstwo parafialne. Następnie jest zatwierdzana przez osobę odpowiedzialną w diecezji za prewencję.